

private Liv, kom ham tilgode som Valgkandidat. Hans Karakterløshed, hans ansvarsløse Efterplapren, hans Gavnildhed med Løfter og letsindige Forsikringer vandt ham mange Venner, medens Pastor Gaardbo, der ikke lovede mere, end han troede at kunne holde, og ikke fragik noget Udsagn, selv naar han vidste, det kunde skade ham, ofte kom tilkort overfor Interpellanterne.

Valgdagens Morgen kørte Jægermesteren i prægtigt Sommervejr fra Storeholt sammen med Fru Vilhelmine. Han var stærkt nervøs efter den ugelange Spænding og afslappet efter en søvnløs Nat. Han havde denne Morgen for første Gang i mange Aar bedt til Gud og forøvrigt styrket sig ved en solid engelsk Frokost med Havregrød, Skinke og Æg.

Synet af de mægtige Plakater med hans Navn, som i Løbet af Natten var slaaet op overalt paa Mure og Telefonpæle, gjorde ham yderligere fortrøstningsfuld.

„Stem paa Hagen!“

Paa hele den lange Vej til Valgstedet mødte hans Øjne de kæmpemæssige Opraab, og hans Sind bevægedes af disse Vidnesbyrd om Folkets Tillid. Ganske vist var der ogsaa mange Plakater med Pastor Gaardbos Navn; men han bemærkede med Tilfredshed, at de var mindre end hans og desuden havde en grim, vissengrøn Farve.

Paa Markedspladsen i Jerve var Valgtribunen rejst mellem fire Flagmaster, og her samledes ved Titiden en rolig og temmelig ligegyldig Mængde, der bakkede paa Piberne og snakkede om Svinepriserne, mens det kongelige Brev blev oplæst. Nogen personlig Interesse i Valgets Udfald havde kun de færreste. Enten Jægermesteren eller Præsten blev valgt, var det dog stadig Folket, der regerede.

Almindeligt mentes det, at Jægermesteren vilde sejre; men det var her som de fleste Steder i Landet umuligt at beregne Virkningen af Enslevs Optræden. Man havde indenfor Partiet denne Gang delt sig paa Spørgsmaal, der ikke tidligere i den Grad havde paavirket et Valg. Afstemningens Resultat var til det sidste usikkert, og i de mange Beværtninger, der omrandede Markedspladsen, blev der ved Ølglassene indgaaet Væddemaal som paa en